

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžr/154/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014200969
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200969.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: Mesto Vysoké Tatry, Starý Smokovec 1, zastúpeného JUDr. Františkom Komkom, advokátom, AK so sídlom v Prešove, Hlavná 27, proti odporcovi: Okresný úrad Poprad, katastrálny odbor, so sídlom J. Curie 3, Poprad, za účasti 1. Bývalého urbárskeho spolumajiteľstva Milbach - pozemkové spoločenstvo, O.C. Fertex, J. Curie 1, Poprad, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Sidor, s.r.o., so sídlom v Poprade, Zdravotnícka 4373/6, 2. Q. O., bytom Q., 3. G. E., bytom D., 4. S. J., bytom R., 5. W. C., bytom Q., 6. H. Z., bytom J., 7. X. I., bytom T., 8. G. I., bytom V., 9. U. I., bytom P., 10. P. W., bytom Q., 11. Ing. X.R., bytom W., 12. Ing. J. J., bytom V., E., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 04.07.2014, číslo: C 175/2005-21, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sp/21/2014-172 zo dňa 30.09.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sp/21/2014-172 zo dňa 30. septembra 2015 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je povinný nahradiť zúčastnenej osobe Bývalé urbárske spolumajiteľstvo Milbach - pozemkové spoločenstvo trovy odvolacieho konania vo výške 181,90 € na účet právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 5Sp/21/2014-172 zo dňa 30.09.2015 Krajský súd v Prešove potvrdil rozhodnutie odporcu číslo: C 175/2005-21 zo dňa 04.07.2014, ktorým odporca rozhodol ako príslušný správny orgán podľa § 5 a § 7 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“), vo veci návrhu Bývalého urbárskeho spolumajiteľstva Milbach - pozemkové spoločenstvo (ďalej aj „pozemkové spoločenstvo alebo spoločenstvo“) s tým, že v záhlaví rozhodnutia správny orgán menovite uviedol členov tohto pozemkového spoločenstva, na

vydanie rozhodnutia o potvrdení nadobudnutia vlastníctva inou osobou ako je uvedená v notárskej zápisnici osvedčenia vyhlásenia o vydržaní alebo v protokole a zozname o prechode vlastníctva vecí štátu na obec tak, že podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z. potvrdil vlastníctvo jednotlivým členom Bývalého urbárskeho spolumajiteľstva Milbach - pozemkové spoločenstvo so sídlom v Poprade k nehnuteľnostiam - pozemkov vo výroku presne špecifikovaným. Ďalej rozhodol, že týmto rozhodnutím stratili platnosť všetky osvedčenia alebo protokoly a zoznamy, na základe ktorých došlo k zápisu vlastníctva vyššie uvedených pozemkov v prospech mesta Vysoké Tatry.

Správny orgán v rozhodnutí dôvodil tým, že včas podaným návrhom (zo dňa 28.07.2005) sa pozemkové spoločenstvo domáhalo vydania rozhodnutia o potvrdení nadobudnutia vlastníctva inou osobou ako je uvedená v notárskej zápisnici osvedčenia vyhlásenia o vydržaní alebo v protokole a zozname o prechode vlastníctva vecí štátu na obec podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 180/1995 Z. z. Návrh bol uplatnený vo vzťahu k pôvodnej mpč. 3461/a/2/a1/1 a mpč. 3462/b, keď správny orgán vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že mpč. 3461/a/2/a1/1 nebola konfiškovaná a z mpč. 3462/b bola znárodnená len časť pod sanatóriom Tatra (katastrálne parcely č. XX a XX). Správny orgán mal nesporne preukázané, že vlastníctvo k obidvom pozemkom zapísaným v PKV č. 1 kat. úz. W. nebolo odňaté (okrem znárodnenia parciel pod sanatóriom Tatra) a teda neexistujú žiadne vecné ani právne dôvody, aby návrhu nevyhovelo. Keďže právnenému predchodcovi navrhovateľa (pozemkovému spoločenstvu) nehnuteľnosti zapísané v PKV č. 1 kat. úz. W., t. j. mpč. 3461/a/2/a1/1 a 3462/b neboli štátom nikdy odňaté, nemohlo sa mesto Vysoké Tatry, vychádzajúc zo zásady, že nikto na iného nemôže previesť viac práv, než má sám, stať vlastníkom sporných nehnuteľností podľa zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a štát ani nemohol s mestom spísať protokoly o prechode vlastníctva štátu na obec. Dôvody rozhodnutia a listiny, z ktorých vychádzal odporca, podrobne opísal v časti VII až IX preskúmaného rozhodnutia (strana 59 až 80).

Krajský súd v Prešove podľa ust. § 250l O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, vypočul účastníkov konania s tým, že podľa § 250g ods. 2 v spojení s ust. § 250l ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a ďalších účastníkov konania v 3. až 12. rade, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný, lebo rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku, predmetom preskúmania je rozhodnutie vydané podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 180/1995 Z. z., ktorým odporca potvrdil jednotlivým členom Bývalého urbárskeho spolumajiteľstva Milbach - pozemkové spoločenstvo v rozhodnutí presne uvedeným, vlastníctvo k pozemkom tak, ako to vyplýva z výroku preskúmaného rozhodnutia t.j. rozhodol, že tieto pozemky sú vo vlastníctve inej osoby ako bola uvedená v notárskej zápisnici osvedčenia vyhlásenia o vydržaní alebo protokole a zozname o prechode vlastníctva vecí štátu na obec v kat. úz. W.. Vychádzajúc z obsahu preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že vydaním rozhodnutia stratil platnosť protokol o delimitácii nehnuteľného majetku zapísaný pod PVZ 5/73 z LV č. XXX, z LV č. X, z LV č. X a z LV č. XXX zo dňa 01.05.1991 - PVZ 75/91. Protokoly zo dňa 06.04.1994 - PVZ 178/95 a dodatok k protokolu zo dňa 02.09.1996 - PVZ 240/96. Notárska zápisnica osvedčenia vyhlásenia o vydržaní N 398/1996 - PVZ 97/96, N 370/1997 - PVZ 165/97, N 369/1997 - PVZ 166/97. Prechod nehnuteľností z LV č. X na základe neznámeho titulu PVZ 45/96.

Po citácii relevantných právnych predpisov krajský súd konštatoval, že navrhovateľ v opravnom prostriedku aj v stanovisku zo dňa 17.04.2015 namietal v procesnoprávnej aj v hmotnoprávnej rovine.

Čo sa týka procesnoprávnych námietok navrhovateľ bol toho názoru, že rozhodnutie zo dňa 04.07.2014 je paaktom, zdanlivým (ničotným, nulitným) právnym aktom, z ktorého nevyplývajú žiadne práva ani povinnosti. Takýto úkon je neplatný od samého začiatku (ex tunc), z právneho hľadiska neexistuje a nikoho nezaväzuje. Keďže o odvolaní proti rozhodnutiu zo dňa 19.11.2012 nebolo doposiaľ zo strany súdu rozhodnuté, nenadobudlo právoplatnosť a ak odporca na základe paaktu rozhodol s opačným výsledkom (preskúmaným rozhodnutím), rozhodol duplicitne v tej istej veci, o tom istom predmete konania, čím hrubo porušil procesnoprávne aj hmotnoprávne ustanovenia. K paaktu v stanovisku zo dňa

17.04.2015 analogicky poukázal na českú judikatúru a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3SžoKS 3/2016.

Súd ďalej uviedol, že v danom prípade o návrhu pozemkového spoločenstva zo dňa 28.07.2005, podanom podľa § 12 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z., rozhodol správny orgán rozhodnutiami zo dňa 15.12.2008, 20.12.2010 a 19.11.2012.

Prvými dvomi rozhodnutiami bolo návrhu vyhovené, ale rozsudkami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Sp/39/2019-112 zo dňa 15.06.2000 a 1Sp/6/2011-88 zo dňa 23.02.2012 boli rozhodnutia zrušené a vec bola vrátená správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Rozhodnutím zo dňa 19.11.2012 č. C 175/2005-12/MK nebolo návrhu vyhovené, preto podalo pozemkové spoločenstvo dňa 10.12.2012 odvolanie a zároveň dňa 17.12.2012 žalobu o preskúmanie tohto rozhodnutia. Konanie o žalobe bolo vedené na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3S/94/2012.

Rozhodnutím zo dňa 30.09.2013 č. Co 4/2013/Bo rozhodol právny predchodca odporcu tak, že rozhodnutie zo dňa 19.11.2012 zrušil a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2014.

Následne uznesením č. k. 3S/94/2012-83 zo dňa 28.08.2014 krajský súd konanie o žalobe zo dňa 17.12.2012 zastavil. V uznesení poukázal na § 247 ods. 2 O.s.p. a vo vzťahu k § 12 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. uviedol, že ... „, ak je v ustanovení § 12 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. upravená možnosť podať proti rozhodnutiu podľa odseku 1 opravný prostriedok podľa osobitného predpisu (§ 250l a nasl. O.s.p.), je dôležité a rozhodujúce, že pôjde o také rozhodnutie, ktorého výrok zodpovedá presne alternatívam upraveným v tomto odseku 1. Opravný prostriedok podľa osobitného predpisu je však prípustný len proti pozitívnemu rozhodnutiu správneho orgánu o návrhu, teda v zmysle odseku 1 potvrdzujúcemu rozhodnutiu. Pripustenie preskúmania práve takéhoto rozhodnutia na základe opravného prostriedku podľa osobitného predpisu je vyjadrením istej vyššej závažnosti tohto rozhodnutia a vôle zákonodarcu zabezpečiť jeho preskúmanie priamo súdom mimo odvolacieho správneho konania. Iné ako pozitívne rozhodnutie v zmysle odseku 1 citovaného zákona nebolo možné napadnúť opravným prostriedkom podľa osobitného predpisu, ale len odvolaním podľa správneho predpisu. Názor žalobcov v tomto smere teda nebol správny...“.

Uznesenie č. k. 3S/94/2012-83 nadobudlo právoplatnosť dňa 23.09.2015.

Na vyššie uvedené rozhodnutia poukazuje krajský súd z dôvodu, že námietka nastolená navrhovateľom v opravnom prostriedku v tomto konaní, bola právoplatne vyriešená v konaní 3S/94/2012.

V prípade nesúhlasu mal navrhovateľ možnosť podať odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/94/2012, resp. žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 30.09.2013, kde by sa ako predbežná otázka riešila otázka právomoci (či o odvolaní podľa § 12 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. rozhoduje správny orgán alebo súd).

Keďže krajský súd v uznesení č. k. 3S/94/2012 mal za to, že o opravnom prostriedku pozemkového spoločenstva podanom proti rozhodnutiu zo dňa 19.11.2012 mal rozhodnúť správny orgán podľa správneho poriadku (nie súd podľa § 250l a nasl. O.s.p.) a keďže preskúmané rozhodnutie zo dňa 04.07.2014 bolo vydané až po tom, čo rozhodnutím správneho orgánu v správnom konaní zo dňa 30.09.2013 (právoplatným dňa 15.02.2014) bolo skoršie rozhodnutie zo dňa 19.11.2012 zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, nemožno súhlasiť s argumentáciou navrhovateľa, že ide o duplicitné rozhodnutie o tom istom, s opačným výsledkom, že ide o paakt, vydaný nepríslušným orgánom.

Krajský súd nestotožnil ani s námietkou, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a neurčitost', že odporca jednostranne prihliadal len na argumentáciu pozemkového spoločenstva a bez

náležitého odôvodnenia neprihliadal na tvrdenia mesta Vysoké Tatry, tieto ignoroval, a že sa neriadil záväzným právnym názorom vysloveným v rozsudkoch 1Sp/39/2009 a 1Sp/6/2011.

Podľa názoru krajského súdu uvedeného v odôvodnení svojho rozsudku je potrebné zdôrazniť, že dôvody takto tvrdenej nezákonnosti navrhovateľ nekonkretizoval. V rozsiahlom 85-stranovom rozhodnutí pritom odporca veľmi podrobne reagoval na všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia. V časti VI. až VIII. rozhodnutia citoval vyjadrenia navrhovateľa, vyjadrenia pozemkového spoločenstva a podklady slúžiace na vydanie rozhodnutia. Riadil sa aj záväzným právnym názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Sp/6/2011, v zmysle ktorého (aj s poukazom na skorší rozsudok sp. zn. 1Sp/39/20109), reagujúc na povinnosť správneho orgánu sa v ďalšom konaní náležite vysporiadať, kedy správny orgán začal konanie ROEP, kedy bol register zverejnený a či bol návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 12 ods. 1, 2 zákona č. 180/1995 Z. z. podaný včas, došetril skutkový stav a zistil, že správny orgán postupom podľa § 7 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., rozhodnutím zo dňa 14.06.2005 č. C 148/2005-001 a č. C 148/2005-002 uverejnil návrh registra, ktorý bol dňa 04.07.2005 zverejnený v priestoroch Mestského úradu v Starom Smokovci po dobu 30 dní. Výpis z návrhu registra bol doručený dňa 28.06.2005 aj pozemkovému spoločenstvu (čl. 97 AS 2), ktoré dňa 28.07.2005 podalo do podateľne správneho orgánu návrh na začatie konania podľa § 12 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. a následne, výzvou na doplnenie podania zo dňa 06.10.2005 sa začalo konanie. Návrh bol teda doručený včas, v lehote stanovenej v § 7 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. (do 30 dní od doručenia výpisu z návrhu registra).

Z obsahu podaní pozemkového spoločenstva zo dňa 28.07.2005 (čl. 1, 2 AS 1) vyplýva, že návrh bol uplatnený vo vzťahu k mpč. 3461/a/2/a/1/1 zapísanej v PKV č. 1 kat. úz. W. a mpč. 3462/b zapísanej v PKV č. 10 kat. úz. W..

Odporca sa v bode I. preskúmaného rozhodnutia náležite zaoberal aj otázkou vecnej príslušnosti. Poukázal na § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy (ďalej len „zákon č. 180/2013 Z. z.“) v spojení s § 3 ods. 1 písm. a), b) v spojení s ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z., v zmysle ktorých bol vecne príslušným správnym orgánom katastrálny úrad, keďže išlo o katastrálne územie, v ktorom operát pozemkového katastra sa nezjednotil s operátom pozemkovej knihy, ale údaje v nich uvedené možno identifikovať (§ 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 180/1995 Z. z.). Keďže návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 12 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. bol podaný v rámci konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim v zmysle § 1 v spojení s § 3 ods. 1 písm. b) a odsek 2 zákona č. 180/1995 Z. z. aj na vydanie rozhodnutia podľa § 12 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. bol príslušný katastrálny úrad.

Pre doplnenie krajský súd uviedol, že s účinnosťou od 01.10.2013 boli na základe § 8 písm. e) zákona č. 180/2013 Z. z. zrušené správy katastra a podľa § 9 ods. 4 citovaného zákona pôsobnosť správy katastra v sídle kraja prešla na okresné úrady (katastrálne odbory) v sídle kraja. Podľa § 9 ods. 11 zákona č. 180/2013 Z. z. právoplatne neskončené veci správy katastra do 30.09.2013 dokončí okresný úrad v sídle kraja.

Odporca sa v bode II. preskúmaného rozhodnutia podrobne zaoberal aj otázkou, či pozemkové spoločenstvo malo právny záujem na podaní návrhu a či bolo osobou, ktorej bolo možné podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 180/1995 Z. z. potvrdiť, že predmetné pozemky sú jeho vlastníctvom. Z preskúmaného rozhodnutia aj z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že pozemkové spoločenstvo je spoločenstvo s právnou subjektivitou, ktoré obnovilo svoju činnosť v roku 1992 (registrácia Ministerstvom vnútra SR pod č. VVS/1-19/90-7038 zo dňa 23.11.1992). V roku 1995 spoločenstvo požiadalo o registráciu na Obecnom úrade v Mlynici podľa zákona č. 187/1993 Z. z. Právne pomery pozemkového spoločenstva boli zosúladené s právnymi predpismi na zasadnutí valného zhromaždenia spoločenstva dňa 20.12.1996, s následnou registráciou pozemkového spoločenstva na základe rozhodnutia Obvodného úradu v Poprade č. reg. 12/1996.

Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že ku dňu podania návrhu boli členmi

pozemkového spoločenstva fyzické osoby a obec Mlynica, ktorí predložili správne orgánu (v konaní C 175/2005) všeobecné plné moci na zastupovanie X., vtedajšiemu predsedovi pozemkového spoločenstva. V PKV č. 1 kat. úz. W. neboli zapísané spoluvlastnícke podiely, zápis bol vykonaný v prospech urbáru ako útvaru, vedená bola len urbárska kniha. Zrušením urbáru zostalo vlastníctvo podielnikov zachované a to podľa stavu ku dňu účinnosti zákona č. 2/1958 Sb. Notárskou zápisnicou N 391/2003, Nz 92217/2003 zo dňa 14.10.2003 bola obnovená urbárska kniha a súčasne bola osvedčená aj veľkosť podielov pôvodných spoluvlastníkov (resp. ich právnych nástupcov). Toto osvedčenie vyhlásenia o vydržaní je verejnou listinou, ktorá je vedená ako záznamová listina pod č. záznamu Z 3156/2003, v katastri nehnuteľností zapísaná pod č. zmeny 44/04.

Ďalej skutočnosť, že pozemkové spoločenstvo bolo vlastníkom predmetných nehnuteľností mal správny orgán preukázané zo zmluvy uzavretej s grófom D., zo zápisov v PKV č. 1, kat. úz. W., ale aj z rozhodnutí Pozemkového úradu Poprad, č. 2009/283/2785-Kj zo dňa 10.09.2009 a č. 2011/378/1464-Kj zo dňa 21.06.2011 (o znárodnení parcel č. 19 a 20).

Ďalším dokumentom potvrdzujúcim právne nástupníctvo „bývalých urbárikov“ bol aj Výpis z registra pozemkových spoločenstiev č. j. 2013/819/157 Bývalého urbárskeho spolumajiteľstva Milbach - pozemkové spoločenstvo registrovaného pod č. 12/96, práv. 9603011-002 ako spoločenstva s právnou subjektivitou a Stanovy (v zmysle ktorých cieľom tohto združenia je obnovenie reálneho výkonu vlastníckych práv bývalých urbárskych spolumajiteľov a ich právnych nástupcov...).

Vô vzťahu k námietke, v ktorej navrhovateľ poukázal ...,na obsah osvedčenia o vydržaní, z ktorého vyplýva, že členovia sú spoluvlastníkmi spoločných nehnuteľností, ktoré boli pôvodne zapísané vo vložke č. 1 v kat. úz. W. ako mpč. 3461/a/2/a/1/1 ... a nič viac...“ krajský súd poukazuje na prílohy notárskej zápisnice JUDr. V. N 391/2003, Nz 92217/2003 zo dňa 14.10.2003 a to vyhlásenia členov pozemkového spoločenstva o tom, že sú podielovými spoluvlastníkmi spoločných nehnuteľností v kat. úz. Q. a v kat. úz. W. (všetkých) (čl. 1046 až 1079 k prílohe č. 101 v AS 2), pričom v Zozname vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti (čl. 1080 k prílohe č. 101 AS 2) je uvedená pozemkovoknižná zápisnica č. 1 kat. úz. W., ale aj zápisnica č. 10, kat. úz. W., do ktorej bola pôvodná mpč. 3462/b/1 odpísaná na základe znárodnenia. V preskúvanom rozhodnutí sa pritom odporca vysporiadal s otázkou znárodnenia v súvislosti so sanatóriom Tatra tak, že znárodnením štát nadobudol len časť mpč. 3462/b/1 a to parcely č. 19 a 20. Predmetnou notárskou zápisnicou bola obnovená urbárska kniha a súčasne bola osvedčená aj veľkosť podielov jednotlivých spoluvlastníkov pozemkového spoločenstva. Vô vzťahu k ďalšej námietke navrhovateľa, že notárska zápisnica nemôže byť úradnou listinou lebo postráda konkrétne mená právnych predchodcov dáva krajský súd do pozornosti prílohy notárskej zápisnice (čl. 1080 a 1081 k prílohe 101v AS 2) označené ako „Zoznam vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti“, v ktorých sú označené aj mená pôvodných vlastníkov, od ktorých jednotliví členovia odvodzujú veľkosť svojich podielov. Navrhovateľ svoje tvrdenie (o neplatnosti predmetnej notárskej zápisnice) doposiaľ ani ničím nepreukázal a neuspel ani v konaní pred Okresným súdom Poprad č. k. 12C 174/2007 o neplatnosť uvedeného notárskeho osvedčenia, o ktorom okresný súd rozhodol tak, že návrh mesta Výsoké Tatry zamietol. Rozsudok zo dňa 08.09.2008 nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2008. (čl. 58 k prílohe 102 AS 2).

Vô vzťahu k námietkam týkajúcim sa činnosti komisie pre obnovu evidencie pozemkov a jednotlivých etáp ROEP krajský súd uviedol, že je potrebné rozlišovať medzi konaním podľa § 12 zákona č. 185/1995 Z. z. a konaním o rozhodnutí podľa § 7 citovaného zákona.

Konanie podľa § 7 zákona č. 180/1995 Z. z. je upravené v § 4 až § 10 citovaného zákona a bolo ukončené vydaním rozhodnutia zo dňa 31.01.2006 o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov v kat. úz. W.. Register bol zapísaný do katastra nehnuteľností dňa 22.03.2006 pod č. C - 2/2006, Z 522/06, PVZ 50/06. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra bolo v zmysle § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. preskúmateľné súdom a všetky námietky súvisiace s konaním ROEP bolo potrebné uplatniť v tomto konaní. V danom prípade však ide o konanie podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z., ktoré síce začalo v rámci ROEP, ale rozhodnutie bolo vydané v čase, keď už bol register právoplatne

schválený a zapísaný do katastra nehnuteľností.

K námietke navrhovateľa, že s poukazom na § 8 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z. z. možno podielové spoluvlastníctvo nadobudnúť iba prevodom (kúpna, darovacia zmluva), alebo prechodom (dedením), žiadny iný spôsob nadobudnutia vlastníctva neprichádza do úvahy a absolútne už nie vydaním osvedčenia o vydržaní, pričom správny orgán v rozhodnutí ani neuviedol deň, ktorým navrhovateľ nadobudol vlastníctvo k pozemkom vydržaním a návrh mal obsahovať aj skutočnosti o splnení podmienok vydržania ustanovených osobitným predpisom (Občianskym zákonníkom), je potrebné uviesť, že správny orgán nerozhodol - nepotvrdil nadobudnutie vlastníctva vydržaním podľa § 11 zákona č. 180/1995 Z. z., ale rozhodoval podľa § 12 ods. 1 písm. b) citovaného zákona a potvrdil, že pozemky sú vo vlastníctve inej osoby. Právna úprava (zákon č. 180/1995 Z.z.) pritom nevyklučovala, aby podiely na spoločnej nehnuteľnosti boli členmi nadobudnuté na základe osvedčenia vydržania vlastníckeho práva, ktoré má len deklarátorne účinky.

Opätovne treba zdôrazniť, že vlastnícke právo členov urbáru (pozemkového spoločenstva) k spoločným nehnuteľnostiam zostalo v zmysle zákona č. 2/1959 Zb. zachované a spoločné lesy prešli len do obhospodarovania štátnej lesnej organizácie alebo družstva. Keďže členovia urbáru neboli v PKV č. 1 kat. úz. W. menovite zapísaní, ale týchto urbár evidoval v tzv. urbárskej knihe, ktorá sa však nezachovala, tak notárskou zápisnicou (N 391/2003, Nz 92217/2003 došlo k obnoveniu urbárskej knihy s prihladením na prevody medzi členmi urbáru tak, ako to bolo zdokumentované vo vyhláseniach, ktoré tvorili prílohu notárskej zápisnice. Uvedeným postupom členovia pozemkového spoločenstva preukazovali veľkosť svojich podielov v súlade s § 5 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z. z. Aj v tomto prípade sú preto námietky navrhovateľa nedôvodné.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.09.2015 č. k. 5Sp/21/2014-172 bolo zo strany navrhovateľa podané odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom právneho zástupcu, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zruší a konanie zastaví (§ 250j ods. 3 O.s.p.), alternatívne, aby rozhodnutie odporcu zrušil z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a), b), d) a e) O.s.p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 O.s.p., prvá veta).

V prvom rade poukázal na nesprávnosti v konaní, ktorých sa dopustil súd prvého stupňa, pretože pri rozhodovaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. mal žalobu zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a nie rozhodnutie žalovaného zo dňa 04.07.2014 číslo: C 175/2005-21 potvrdiť podľa § 250q ods. 2 O.s.p. S rozhodnutím súdu prvého stupňa navrhovateľ nesúhlasí, je potrebné ho považovať za nesprávne a nezákonné a pre nedostatok dôvodov za neurčité a nepreskúmateľné.

Následne v odvolaní dôvodil tými istými argumentmi ako v podanom opravnom prostriedku, návrhu na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu číslo: C 175/2005-21 zo dňa 04.07.2014 a to pokiaľ ide o procesné pochybenie správneho orgánu ako i následné nesprávne právne posúdenie tohto procesného pochybenia zo strany krajského súdu.

Uviedol, že správny orgán vo viac ako 10 ročnom postupe v rámci rozhodovacej činnosti vydal viacero diametrálne odlišných rozhodnutí a to 1: rozhodnutie číslo: C-175/2005 zo dňa 15.12.2008, ktorým bolo potvrdené nadobudnutie vlastníctva v prospech spoločenstva v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 180/1995 Z. z., ktoré bolo následne na základe návrhu navrhovateľa na preskúmanie jeho zákonnosti rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod. č. k. Sp/39/2009-112 (správne má byť asi uvedené 1Sp/39/2009-112) zo dňa 15.06.2008 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie, 2: rozhodnutie číslo: C-175/2005-02 zo dňa 20.12.2010, ktorým bolo potvrdené nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnostiam v prospech spoločenstva, ktoré bolo takisto na základe podaného opravného prostriedku zo strany navrhovateľa zrušené rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 1Sp/6/2011-88 zo dňa 23.02.2012 a vec bola vrátená na ďalšie konanie, 3: rozhodnutie číslo: C-175/2005-12/MK zo dňa 19.11.2012, ktorým bolo rozhodnuté tak, že návrhu navrhovateľa na usporiadanie vlastníctva k pozemkom podľa ustanovenia

§ 12 zákona č. 180/1995 Z. z. sa nevyhovuje. Proti tomuto rozhodnutiu Mesto Výšoké Tatry ako úspešný účastník nepodalo žiaden opravný prostriedok. Z poučenia obsiahnutého v tomto rozhodnutí vyplýva ....proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na Katastrálny odbor v Prešove, prostredníctvom tunajšej Správy katastra. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní lehoty na podanie odvolania a nadobudnutí právoplatnosti.

Navrhovateľ v tejto súvislosti v odvolaní poukázal na to, že proti tomuto rozhodnutiu odporcu (v poradí už tretiemu) podalo spoločenstvo odvolanie, o ktorom rozhodovala Správa katastra Prešov (ako vecne nepríslušný orgán nezákonne) a to tak, že svojím rozhodnutím číslo: Co-4/2013/Bo zo dňa 30.09.2013 zrušila rozhodnutie odporcu zo dňa 19.11.2012 číslo: C-175/2005-12MK a vec vrátila prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ opakovane poukázal v odvolaní proti rozsudku krajského súdu na obsah podanej žaloby, zrejme mal na mysli podanie opravného prostriedku na tú skutočnosť, že rozhodnutie číslo: C-175/2015-12MK zo dňa 19.11.2012 obsahuje nesprávne poučenie. Podľa názoru navrhovateľa bolo predmetné rozhodnutie preskúmateľné súdom.

Opakovane uviedol, že vzhľadom na doterajší postup správneho orgánu, ako aj samotného Krajského súdu v Prešove, je treba mať za jasne dané a preukázané, že v poradí tretie rozhodnutie Správy katastra Poprad číslo: C-175/2015-12/MK zo dňa 19.11.2012, proti ktorému nebol zo strany účastníka podaný v zákonom stanovenej lehote riadny opravný prostriedok (§ 12 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z.) nadobudlo právoplatnosť a ďalšie rozhodnutie správneho orgánu Okresného úradu Poprad, katastrálny odbor, číslo: C-175/2005/21 zo dňa 04.07.2014 je v dôsledku prekážky veci právoplatne skončenej, res iudicata, a takého rozhodnutie je nezákonné (s účinkami paktu) a celé ďalšie prebiehajúce konanie je potrebné zastaviť (§ 104 ods. 1 O.s..p). Správny orgán aj napriek naplneniu prekážky právoplatne rozhodnutej veci vo veci ďalej konal a rozhodol rozhodnutím zo dňa 04.07.2014.

Toto napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je formalistické, arbitrárne, nezákonné a ústavne neudržateľné a to v tom smere, že navrhovateľ už v priebehu konania namietal a vyslovil podozrenie, že na vypracovaných rozhodnutiach prvostupňového správneho rozhodnutia participuje samotný navrhovateľ a čom svedčí samotný obsah aj odôvodnenie týchto rozhodnutí, ktoré plne korešpondujú s právnymi stanoviskami a vyjadreniami navrhovateľa, ktoré produkoval v priebehu konania.

Podstatnou procesnou vadou celého konania zo strany príslušných štátnych orgánov bolo, že tieto sa podľa názoru navrhovateľa nevysporiadali v žiadnom smere so vznášanou námietkou v rámci splnenia podmienok konania s neexistenciou aktívnej legitímácie pozemkového spoločenstva na podanie návrhu. Túto svoju aktívnu legitímáciu pozemkové spoločenstvo opieralo o písomnú listinu Osvedčenie vydané formou notárskej zápisnice N 391/2003, NZ 92217/2003 vydané dňa 14.10.2003 na notárskom úrade, notárkou JUDr. U. V., ktorou boli osvedčení jednotliví podieloví spoluvlastníci, ako aj výška ich spoluvlastníckych podielov. Správny orgán pritom do výroku rozhodnutia zakomponoval aj nehnuteľnosti zapísané a vytvorené z pôvodnej mpč. 3462/b/1 evidovanej v PKV č. 10 k.ú. W..

Podľa jeho názoru samotná notárska zápisnica vzhľadom na jej obsah a nesplnenie podmienok vydržania, je od samotného začiatku neplatná, pretože jednotliví spoluvlastníci spoločných nehnuteľností, ktorí tam sú uvedení, nepreukázali žiadnym hodnoverným spôsobom svoje právne nástupníctvo a navyiac nesplnili základné podmienky vydržania. Štátne orgány sa žiadnym spôsobom nevysporiadali s vyriešením prejudiciálnej otázky neplatnosti tejto osvedčovacej listiny.

V tomto smere navrhovateľ ešte poukázal na to, že v dôsledku zosúladenia stavu faktického so stavom právnym, podalo mesto Výšoké Tatry na Okresný súd v Prešove žalobu, ktorá sa vedie pod sp. zn. 11C 49/2012, pričom v tomto konaní nebolo doposiaľ rozhodnuté, pretože konanie bolo prerušené až do skončenia vedeného správneho konania na Okresnom úrade Poprad, katastrálny odbor číslo: C 175/2005. Mesto Výšoké Tatry podalo návrh na zrušenie rozhodnutia o prerušení konania, avšak súd

tomuto návrhu nevyhovel. Následne proti tomuto rozhodnutiu o prerušení konania bolo podané odvolanie. Aj takýmto spôsobom prejednávania novej žaloby Mesta Výsoké Tatry o určenie, že bývalí spoluvlastníci spoločenstva nie sú podielovými spoluvlastníkmi zo strany všeobecných súdov nasvedčuje jedinému, že zo strany súdov je porušovaný princíp spravodlivého konania a princíp rovnosti zbraní.

Opätovne poukázal na znenie ustanovenia § 8 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z. z., ktoré obligatórne upravuje nadobúdanie spoluvlastníctva k podielu spoločnej nehnuteľnosti a to prevodom alebo prechodom vlastníctva.

Taktiež uviedol, že Mesto Výsoké Tatry v priebehu konania niekoľkokrát predložilo aj rozhodnutie konfiškačnej komisie v Poprade, čís. Kom. II/46-III zo dňa 08.08.1946, v ktorom sú uvedené pod bodom 1 až 427 mená urbarialistov ako podielových spoluvlastníkov, ktorí boli nemeckej národnosti a ktorých zoznam viac ako iste vychádzal zo zoznamu urbarialistov obsiahnutých v pozemkovej knihe. To, že zoznam urbarialistov z pozemkovej knihy sa stratil, neexistuje, nasvedčuje len tomu, že na strate tohto zoznamu mal niekto vážny záujem.

Podľa názoru navrhovateľa pokiaľ sa jedná o osvedčenie o vydržaní N391/2003, NZ 92217/2003 zo dňa 14.10.2003 jeho prílohu malo tvoriť vyjadrenie SPF v zmysle ust. § 63 písm. a) bod 3 Notárskeho poriadku, ktoré je príslušnou právnickou osobou pre vydanie vyjadrenia k osvedčeniu vyhlásenia o vydržaní formou notárskej zápisnice, čomu v prejednávanom prípade tak nie je.

Taktiež súdy nedôvodným prerušením konania č. k. 11C/49/2012 nepriamo vyvolávajú ďalší súdny spor podľa § 24 zákona č. 181/1995 Z. z. o zrušení spoločenstva, ak sa jeho založením porušil zákon.

Žalovaný správny orgán navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Správny orgán má za to, že všetky skutočnosti potvrdzujúce vlastníctvo pozemkového spoločenstva sú zodpovedané priamo v rozhodnutí, sú v rozhodnutí zdôvodnené na základe príslušných právnych predpisov, ako aj doložené listinnými dôkazmi.

Vo svojom vyjadrení odporca ozrejmil otázky ohľadne oprávnenosti správneho orgánu konať v zmysle zákona č. 180/1995 Z. z. § 12 a to najmä s poukazom na jeho príslušnosť a právomoc. Taktiež podľa jeho názoru otázka právneho nástupníctva navrhovateľa a s tým súvisiaca jeho aktívna legitimácia na podanie návrhu v správnom konaní bola jednoznačne podrobne vysvetlená v rozhodnutí.

Následne s poukazom na ust. § 12 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 180/1995 Z. z. odporca vo svojom vyjadrení poukázal na to, že zákon jednoznačne rozlišuje medzi potvrdzujúcim rozhodnutím a zamietajúcim rozhodnutím správneho orgánu, pričom pri potvrdzujúcom rozhodnutí správneho orgánu má účastník konania možnosť podať opravný prostriedok proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, pričom pri zamietajúcom rozhodnutí má účastník, ktorý podal návrh na konanie podľa § 12, možnosť podať odvolanie na druhostupňový správny orgán.

Pokiaľ sa jedná o predložené konfiškačné rozhodnutie zo strany navrhovateľa, v danom prípade odporca zaujal názor, že nie je možné zo strany správneho orgánu po tak dlhej dobe skúmať meritórnu správnosť aktu samého konfiškačného rozhodnutia ako i polemizovať nad ním. Toto rozhodnutie sa týkalo menovite pôdohospodárskeho majetku v katastrálnom území „Q.“ - teda bývalých urbarialistov obce Milbach - obyvateľov v obci Milbach a nie v katastrálnom území W.. Osoby nemeckej národnosti, ktorých sa konfiškačné rozhodnutie týkalo, pochádzali z Milbachu a vlastnili v tomto katastrálnom území pôdohospodársky majetok.

K podanému odvolaniu sa vyjadrilo i pozemkové spoločenstvo prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhlo napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Právny zástupca si uplatnil náhradu trov konania.

Účastník konania považuje odvolacie námietky za neopodstatnené. Odvolacie námietky sú v podstate totožné s námietkami, ktoré sú uvedené v návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. augusta 2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených návrhom na preskúmanie rozhodnutia rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho prieskumu odvolania proti rozsudku krajského súdu, ako aj opravného prostriedku, ktorým sa navrhovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia odporcu, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku

krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody). Najvyšší súd, na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým odporca rozhodol ako príslušný správny orgán podľa § 5 a § 7 ods. 1 Správneho poriadku a § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 180/1995 Z.z. vo veci návrhu spoločenstva s tým, že v záhlaví rozhodnutia správny orgán menovite uviedol členov tohto pozemkového spoločenstva, na vydanie rozhodnutia o potvrdení nadobudnutia vlastníctva inou osobou ako je uvedená v notárskej zápisnici osvedčenia vyhlásenia o vydržaní alebo v protokole a zozname o prechode vlastníctva veci štátu na obec tak, že podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z. potvrdil vlastníctvo jednotlivým členom Bývalého urbárskeho spolumajiteľstva Milbach - pozemkové spoločenstvo so sídlom v Poprade k nehnuteľnostiam - pozemkov vo výroku presne špecifikovaným. Ďalej rozhodol, že týmto rozhodnutím stratili platnosť všetky osvedčenia alebo protokoly a zoznamy, na základe ktorých došlo k zápisu vlastníctva vyššie uvedených pozemkov v prospech mesta Vysoké Tatry.

V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd konštatuje, že konanie podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z. je osobitným správnym konaním, ktoré možno začať len v rámci konania podľa tohto zákona (o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim), za osobitných podmienok stanovených týmto zákonom.

Podľa ustanovenia § 12 zákona č. 180/1995 Z. z. ak sa v konaní zistia údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní alebo o zápise za vlastníka alebo protokol a zoznam o prechode vlastníctva veci štátu na obec, správny orgán môže na návrh rozhodnutím

a) potvrdiť nadobudnutie vlastníctva vydržaním inou osobou,

b) potvrdiť, že pozemky sú vo vlastníctve štátu alebo inej osoby,

a to aj vtedy, ak sú dotknuté pozemky a právne vzťahy k nim evidované v podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií; vydaním rozhodnutia správneho orgánu strácajú osvedčenia alebo protokoly a zoznamy platnosť (ods. 1).

Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 možno podať opravný prostriedok podľa osobitného predpisu (ods. 3).

Rozhodnutie podľa odseku 1 je verejná listina, na ktorej základe sa vykoná zápis do katastra nehnuteľností (ods. 4).

Ako zistil odvolací súd z obsahu administratívneho ako i pripojeného súdneho spisu o návrhu pozemkového spoločenstva zo dňa 28.07.2015, podanom podľa § 12 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. rozhodla Správa katastra Poprad rozhodnutím zo dňa 15.12.2008 č. C-175/2005-01 vo vzťahu k pozemkom tam špecifikovaným, ktorým potvrdila nadobudnutie vlastníctva v prospech pozemkového spoločenstva. V konaní o preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 1Sp/39/2009-112 zo dňa 15.06.2010 napadnuté rozhodnutie správy katastra zrušil a vec jej vrátil na nové konanie. Následne v konaní po zrušení prvého rozhodnutia Správa katastra Poprad vydala nové rozhodnutie číslo C-175/2005-2 dňa 20.10.2010, ktorým opätovne potvrdila nadobudnutie vlastníctva pozemkovému spoločenstvu. V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 1Sp/6/2011-88 zo dňa 23.02.2012 toto rozhodnutie správy katastra znovu zrušil a vrátil jej vec na nové konanie. Správny orgán po zrušení rozhodnutia vydal nové rozhodnutie číslo: C-175/2005-12/MK dňa 19.11.2012, ktorým návrhu nevyhovel, proti ktorému pozemkové spoločenstvo podalo odvolanie, o ktorom rozhodovala Správa katastra Prešov pod č. Co 4/2013-Bo dňa 30.09.2013 a to na tom skutkovom základe, že vo veci rozhodoval predpojatý zamestnanec Správy katastra Poprad. Teda odvolací správny orgán sa meritorne vecou nezaoberal.

Vychádzajúc z uvedeného je teda zrejmé, že konanie po zrušení posledného rozhodnutia odporcu zo dňa 19.11.2012 č. C-175/2005-12/MK sa dostalo opätovne do štádia rozhodovania o návrhu pozemkového spoločenstva zo dňa 28.07.2005 podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z., o ktorom rozhodol príslušný správny orgán napadnutým rozhodnutím číslo C-175/2005-21 zo dňa 04.07.2014.

Ako je zrejmé v ods. 2 § 12 zákona č. 180/1995 Z. z. je uvedená pozn. pod č. 29, ktorá odkazuje na ustanovenia § 250l až 250s O.s.p., ktoré upravujú inštitút opravného prostriedku proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, pričom z citovaného ustanovenia § 250l ods. 1 O.s.p. vyplýva, že podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, z čoho teda následne je zrejmé, že opravný prostriedok je prípustný len vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Najvyšší súd udáva, že v predmetnej právnej veci bol opravný prostriedok prípustný len proti rozhodnutiu o potvrdení vlastníctva podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z., teda proti rozhodnutiu, ktorým by správny orgán návrhu na rozhodnutie podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z.z. vyhovel v celom rozsahu. Vyplýva to z výkladu ustanovenia § 12 zákona č. 180/1995 Z.z., konkrétne jeho ods. 2 - v zmysle ktorého možno podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu podľa ods. 1 a týmto rozhodnutím je len rozhodnutie o potvrdení vlastníctva, teda nie rozhodnutie o nevyhovení návrhu podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z.

Vydaniu rozhodnutia číslo C-175/2005-21 zo dňa 04.07.2014 nebránila prekážka res iudicata, pretože rozhodnutie číslo C 175/2005-12/MK zo dňa 19.11.2012 bolo v rámci odvolacieho konania zrušené príslušným správnym orgánom a to Správou katastra Prešov.

Podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí námietka navrhovateľa týkajúca sa nedostatku aktívnej legitímácie pozemkového spoločenstva na podanie návrhu. Podľa údajov z registra pozemkových spoločenstiev vedenom na Obvodnom lesnom úrade v Poprade vo vložke číslo 8/PP je pozemkové spoločenstvo BUS Milbach - pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou. Spoločenstvo je právnickou osobou, bolo obnovené v roku 1992, registrácia Ministerstvom vnútra bola vykonaná pod č. VVS/1-900/90-7038 dňa 23.11.1992. V roku 1995 spoločenstvo požiadalo o registráciu na Obecnom úrade v Mlynici podľa zákona č. 187/1993 Z. z. Právne pomery v súlade s právnymi predpismi boli prispôsobené na zasadnutí valného zhromaždenia spoločenstva dňa 20.12.1996 a následnou registráciou spoločenstva na základe rozhodnutia Obvodného úradu v Poprade reg. Č. 12/1996.

Odvolací súd udáva, že pozemkové spoločenstvo, ktoré bolo založené podľa zákona č. 181/1995 Z. z. nemožno považovať automaticky za obnovené spoločenstvo bývalých urbárikov, ktoré bolo zrušené zákonom č. 2/1958 Sb.n. SNR o úprave pomerov a obhospodarovaní spoločne užívaných lesov bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných útvarov. Zákon č. 181/1995 Z. z. neupravuje obnovu práv niekdajšieho urbárskeho spoločenstva v tom zmysle, že novo založené spoločenstvo späťne (ex lege) vstupuje do právnych pomerov niekdajšieho spoločenstva, ktoré existovalo pred jeho zrušením.

Obnova práv podielových spoluvlastníkov bola vykonaná na základe dedičských rozhodnutí, notárskou zápisnicou o osvedčení vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam, dokumentmi a listinami preukazujúcimi nielen právne nástupníctvo, ale aj obnovu spoločenstva Bývalého urbárskeho spoločenstva.

Spoločenstvo opiera svoju aktívnu legitímáciu o listinu - Osvedčenie vydané formou notárskej zápisnice N 391/2003 NZ 92217/2003 - osvedčením o vyhlásení o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktorým bolo vyhlásené, že všetci bývalí účastníci uvedení v tejto notárskej zápisnici, sú členmi pozemkového spoločenstva s názvom Bývalé urbárske spolumajiteľstvo Milbach - pozemkové spoločenstvo so sídlom O.C. Fertex, J. Curie č. 1, Poprad a spoluvlastníci spoločných nehnuteľností, ktoré boli pôvodne zapísané v pozemkovej knihe k.ú. W. vo vl. č. X . ako mpč. 346/1a2/ a 1/1.

Predmetná notárska zápisnica je v zmysle § 4 Notárskeho poriadku verejnou listinou. Ide v nej o procesný úkon, ktorým sa osvedčuje hmotnoprávny úkon. Verejná listina ako taká potvrdzuje, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal, a ak nie je dokázaný opak, tak potvrdzuje pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje. Na verejnú listinu, teda aj na predmetnú notársku zápisnicu sa aplikuje vyvrátiteľná domnienka pravdivosti obsahu listiny. Pokiaľ sa však v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim zistia údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie, môže správny orgán vydať rozhodnutie, ktorým takéto osvedčenie stráca platnosť a verejnou listinou slúžiacou ako podklad pre zápis do katastra nehnuteľností sa stáva toto rozhodnutie. Správny orgán však nezistil údaje odporujúce skutočnostiam, a preto takéto rozhodnutie nevydal.

Ako je zrejmé z obsahu spisu navrhovateľ Mesto Vysoké Tatry sa v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11C/147/207 domáhal určenia neplatnosti osvedčenia, pričom uvedená žaloba bola zamietnutá z dôvodu nedostatku právneho záujmu na takomto určení, nakoľko na určení neplatnosti procesného úkonu neexistuje naliehavý právny záujem.

Takisto ani predložené konfiškačné rozhodnutie nebolo skutočnosťou, ktorá by mohla byť považovaná za spôsobilú spochybníť správnosť údajov, z ktorých malo notárske osvedčenie vychádzať.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu rozhodnutím Konfiškačnej komisie v Poprade číslo M-47/46-III zo dňa 08.08.1946 rozhodla komisia na svojom zasadnutí, že Bývalí urbarialisti obce Milbach, obyvatelia v obci Milbach sú osobami nemeckej národnosti a v dôsledku toho podľa ustanovenia písm. a) ods. 1 a odseku 10 § 1 nariadenia č. 104/1945 v znení nariadenia číslo 64/46 Sb. pokladá sa ich majetok za skonfiškovaný dňa 01.03.1945. Toto rozhodnutie sa týkalo menovite poľnohospodárskeho majetku v katastrálnom území Q. a nie v katastrálnom území W.. Konfiškačné rozhodnutie sa týkalo menovite pôdohospodárskeho majetku katastrálneho územia Q. a toto rozhodnutie je končené. Správny orgán v konaní nebol oprávnený skúmať správnosť konfiškačného rozhodnutia.

Odvolačný súd zhodne ako krajský súd dospel k záveru, že správny orgán postupoval v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistil skutočný stav veci a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových zistení vyvodil správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď potvrdil preskúmané rozhodnutie odporcu.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že navrhovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnym orgánom, a s ktorým sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie odporcu je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup, ako aj rozhodnutie správneho orgánu považoval za súladný so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie odporcu, považovať za správne.

Zároveň v súvislosti s odvolacími námietkami navrhovateľa konštatuje, že tieto vo svetle vyššie uvedeného nepovažoval za dôvodné, nakoľko navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutia a postupu vyvrátili, a teda neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu odvolania, ktorým navrhovateľ namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia konštatuje, že argumentácia navrhovateľa nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku podrobným spôsobom vysporiadal s námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem, ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad a nenechal otvorenú

žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odporcovi právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania úspešnému účastníkovi konania a to trovy právneho zastúpenia vo výške 181,90 eur za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu á 143,- eur + 8,58 eur režijný paušál + 20% DPH).

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.